

Vánoční dopis 2025

Farního sboru ČCE v Hranicích

Všem ve sboru – bratřím a sestrám, přátelům ...

... děti dnes hodně píšou Ježíškovi, dokonce i někteří dospělí... především si píšou o věčné dary. Zajímalo by mě na jakou adresu to posílají. Kdyby to bylo Ježíškovi do Betléma... nevím, nevím, jestli to už není trochu pozdě. Tento „Ježíšek“ mezitím už stihl vyrůst, umřít a dokonce vstát z mrtvých. Jeho současná adresa je velmi pohyblivá... Takže, kdo je skutečným adresátem těchto dopisů, asi tušíme :-)

S těmi dopisy je to navíc už dnes takové téměř archaické. Kdo dnes dostane rukou psaný dopis? Dnes jsou to obálky buď s červeným, modrým nebo kdoví jakým pruhem... a to už musí být člověk na pozoru. Jinak téměř vše už běží virtuálně... pozdravy, přání i pozvání.

My jsme ještě trochu staromódní – jménem sboru, staršovstva... Vám píše opět farářka a touto cestou zprostředkovává pozvání k svátečním bohoslužbám. Jestli bude „Ježíšek“ přítomen, nemůže slíbit, ale kostel je jedno z míst, kde se s ním lze čas od času setkat ; -)

Takže v tomto duchu zní mé letošní pozvání ke svátečním bohoslužbám... Bůh své pozvání dal na vědomí už dávno, dokonce poslal svého Syna v těle, aby nám jej připomenul. Já, malý služebníček Páně, toto pozvání pouze zprostředkovávám!

Pavčina Lukášová, Vaše farářka

Bohoslužby v době adventní, během Vánoc 2025 a po Novém roce 2026

v Evangelickém kostele na Šromotově náměstí, v neděli v 9.00 hodin

- 30. listopadu - **1. adventní neděle** - vysluhování sv. Večeře Páně
- 7. prosince - **2. adventní neděle**
- 14. prosince - **3. adventní neděle**
- 21. prosince - **4. adventní neděle**
- 25. prosince - **Boží hod vánoční** - vysluhování sv. Večeře Páně (čtvrtek)
- 28. prosince - **Starý rok**
- 4. ledna 2026 - Bohoslužby v novém roce s vysluhováním sv. VP

„Firemní večírek“

V pátek večer mi poslal syn textovou zprávu: *Přijedu později z práce, zapomněl jsem Ti říct, že máme firemní večírek...* chvíli jsem se zamyslela a v duchu jsem si říkala, že to jsem snad nikdy nezažila... firemní večírek, co to je? Teď každý o tom mluví, že měli nebo budou mít firemní večírek. Já chci taky firemní večírek. A co se děje na takovém firemním večírku? Lidi se pěkně oblečou, mají tam určité hostinu, možná i hudbu a je jim veselo? Tak jsem si tak posteskla... tak já jako farářka pracuju pro nejdéle fungující firmu na světě a můj „Šéf“, který je fakt dobrý, ledacos mi i odpustí... a teď ke konci roku, kdy toho má každý hodně a každý by se nejraději někam do klidu zašil, tak „On“, tento „Šéf“, pro nás ještě nikdy žádný firemní večírek neuspořádal.... Ale, ale.... OPRAVDU??? NIKDY???

No a Ježíš má pro takové, co jim někdy chybí ten „firemní večírek“, jisté podobenství... přečteme si jej:

Ježíš řekl: *„Jeden člověk chystal velikou večeři a pozval mnoho lidí. Když měla hostina začít, poslal svého služebníka, aby řekl pozvaným: 'Pojďte, vše už je připraveno.' A začali se jeden jako druhý vymlouvat. První mu řekl: 'Koupil jsem pole a musím se jít na ně podívat. Prosím tě, přijmi mou omluvu.' Druhý řekl: 'Koupil jsem pět párů volů a jdu je vyzkoušet. Prosím tě, přijmi mou omluvu!' Další řekl: 'Oženil jsem se, a proto nemohu přijít.' Služebník se vrátil a oznámil to svému pánu. Tu se pán domu rozhněval a řekl svému služebníku: 'Vyjdi rychle na náměstí a do ulic města a přiveď sem chudé, zmrzačené, slepé a chromé.' A služebník řekl: 'Pane, stalo se, jak jsi rozkázal a ještě je místo.' Pán řekl služebníkově: 'Vyjdi za lidmi na cesty a k ohradám a přinuť je, ať přijdou, aby se můj dům naplnil. Neboť vám pravím: Nikdo z těch mužů, kteří byli pozváni, neokusí mé večeře.'“* **Lukášovo evangelium 14,17-23**

Přemýšlím, kdo je tady v tom podobenství ten „Jeden člověk - Pán“ a kdo je tady ten „Služebník“, kdo jsou ti pozvaní „vymlouvači“ a kdo jsou ti na rychlo posbírání při cestách, kteří jsou jakousi spodinou společnosti. Je to podobenství, tedy podoba toho, co se jinak vyjádřit ani nedá, ale dá se to připodobnit našemu světu, našim podmínkám a situacím, které dobře známe. A my známe jaké to asi je, když se na něco nachystáme, chceme udělat dejme tomu večírek a pozveme lidi, kteří jsou pro nás nějak důležití. Dáme všem předem vědět, pak ještě pošleme někoho, třeba synka, aby to připomenul a ten pro nás důležitý... jeden, druhý, třetí se začne omlouvat... promiň, ale teď mi opravdu do toho něco přišlo, čemu musím dát přednost. Nemluvím o zklamaní, jaké asi hostitel musí prožívat, když mu takto potupně všichni dali košem. No tak fajn, co ale teď s tou večeří, někdo musí přece přijít, aby se jídlo a sama radost nezkazila... no tak ať přijdou ti, kteří předem žádné pozvání nedostali, aspoň nebudou mít možnost se vymlouvat...

Evangelista Lukáš, který toto evangelium píše vznešenému Theofilovi, chce zřejmě říct, že je tady sice nějaký předem vyvolený národ či „Boží lid“, který zcela nepochopil nebo včas nepřijmul Boží pozvání, ale jsou tu nakonec naštěstí ještě „jiní“, kteří sice nemají úplně ty správné společenské předpoklady, ale ti nakonec přijdou a zaplní místa kolem stolu. O čem je tady řeč?

V roli hostitele je Hospodin. V roli Služebníka, tedy toho, který vychází ven mezi pozvané i nepozvané a připomíná pozvání je Ježíš – tyto role jsou nezaměnitelné! A nám, čtenářům Lukášova evangelia zbývá, podělit se o to, jestli jsem v roli toho, který pravidelně dostává od svého hostitele pozvání, ale stále má jakoby výmluvu, protože si třeba koupil dům a musí kolem něj běhat, stále do něj něco nakupovat a shánět. Nebo má auto a jezdí, kde je zrovna potřeba. Nebo má teď rodinu, která jej nutně potřebuje... to není prosím zesměšnění nějakých lidských výmluv. To mohou být prostě omluvy, které jsou teď mé momentální životní priority, starám se třeba o někoho a takhle to mám nastavené, prostě sorry Bože, teď nemůžu. A pak jsou tu ti různě životem pochroumaní, kteří ani žádní (řekněme třeba dnes) křesťané nejsou, jsou to všelijací životní ztroskotanci, hříšníci... ti pozvání přijmou a nakonec se budou radovat v Boží blízkosti.

Vše je zahaleno do podobenství a já se domnívám, že jsme ještě v takovém jakoby zkouškovém období, že to pozvání z různých stran nějak stále zaznívá, ale jednou to už zkouška nebude, jednou to už bude doopravdy. V jedné evangelické písni zpíváme: *V království Božím místa dost, dál, kdo chce vejít, vzácný host. Místa je dost i pro hříšníky, vstupným je smysl pro radost...* Tak přijďte... aspoň na zkoušku ;-) **P.L.**